

DREPTATEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 fr.) — Numeri
singuratici 5 cr. — Taxa de inserțiuni: 1 cm. □ 1 cr.,
plus 50 cr. timbru.

Toate abonamentele și taxele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate
trada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse.) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Emancipare economică.

Timișoara, 3 Octobree n.

Publicăm la alt loc al diariului un apel al »Reuniunii de consum« din Blășișu. Îmbulzindu-ni-se foarte mult materialul de urgență am întârziat cu publicarea acestui apel până azi, adecă foarte mult. Dar' tocmai de aceea nu putem face, ca să nu atragem atențiunea cetitorilor nostri asupra lui, fiind-că ținem să se știe, că punem foarte mult pond pe ceea ce se face pe terenul economic și comercial.

O reuniune cum este cea din Blășișu, după cât știm noi, nu există alta românească în toată țeara, de și ar trebui să existe măcar în toate orașele, unde românii locuiesc în număr mare, și în toate comunele mai mari românești.

Este o necesitate, ca noi să ne emancipăm pe toate terenele de domnia străină ce ne apasă. Este o necesitate aceasta, pre care o reclamă chiar cauza noastră națională. Pentru că între împregiurări normale e imposibil, ca noi să ajungem la vr'un succes de dai doamne, până ce nu vom ave o societate bine încheată și completă. Societatea noastră de astăzi este însă defectuoasă; îi lipsește clasa medie. Între țeranul și inteligentul român este un gol, căci ne lipsește industriașul și comerciantul român.

Mai toate trebuințele noastre din resortul acesta al industriei și comerțului ni-le acoperim de la străini, cari mai toți sunt jidani.

A! jidanii . . . ! Noi Românii doar' suntem antisemiți din fire — așa se dice pretutindenea. Adevărat, suntem antisemiți. Dar' și antisemitismul nostru, ca multe altele, e numai de formă. Înjurăm și noi la jidani, batjocorim la Itzigleben, înjurăm presa jidovită, dar' la urma urmelor tot de la jidovi cumpărăm totul. Câți țerani nu vede omul cari își fac ris și batjocură din Itzig, din barba lui, din nasul lui, ca și din legea lui, dar' pentru aceea ei toată ziua șed la Itzig și beau horincă de a lui, ear' când e să-și îmbrace copiii de crăciun ori de paști, face ce poate, vinde bucate ori vite și cumpără niște sdrențe de la — *Kohn*.

Nu suntem practici nici în antisemitism! Altcum fac *adevărații* antisemiți! Am vădut ce au făcut antisemiții din Viena. Curentul lor la început a fost economic-social. Au vădut însă, că isvorul răului e a se căută în domnia jidovească și au început operă emancipării de sub domnia jidovilor. În scurt timp ei au ajuns domni în consiliul comunal al capitalei imperiale. Celelalte se preved.

Noi nu putem face ca și vienezii; ne lipsește terenul, pentru că puterea statului e cu jidovii, de și puterea asta a statului încă nu e invincibilă. Dar' am pute face și noi mult, dacă numai am vrè. Am pute să ne apărăm mai bine de jidovi și anume prin reuniuni de consum. Ori unde numai se poate, ar trebui înființate atari reuniuni, ear' cele înființate deja trebuie spriginite. Până acum Blășișul stă singur de model. Micul orașel românesc e inundat de străini, de jidovi. Să spriginim cu toții întreprinderea, care are de scop emanciparea noastră în ale comerțului și curățirea Blășișului de străini. Să ajutăm, ca măcar un orașel să avem și noi curat românesc!

Periclu e și mai mare după învingerea antisemiților din Austria. Toată jidovimea va trece acum Leitha și cu toată greutatea colosului de capital se va rostogoli asupra noastră, lăzind corupțiua, menagind maghiarizarea și exploatându-ne.

Să fim atenți și să ne punem odată la lucru și pe acest teren!

Liberarea martirilor.

— Reproducere din „Mesagerul Național“.

Începând în aceste coloane opera noastră de propagandă și de luptă, ni-se dă o plăcută ocaziune de a trimite salutul nostru glorioșilor martiri din Seghedin și Vaț, cari după lungi suferințe în temnițe, au fost redați familiilor lor și amicilor lor. au fost redați venerațiunii entusiaste a poporului lor, și împreună cu salutul nostru trimitem valoroșilor și neînfricaților apărători ai drepturilor naționale române dorința noastră ferbinte de a-i vedè în aceeași deplină sănătate și tărie, de care au mare trebuință pentru a pute să susțină noue lupte pentru libertate, la care sunt chemați de simțământul lor patriotic și de condițiunile prea nenorocite, cari i-s'au creat elementului românesc din Transilvania și Ungaria. — Fiind-că e nefolositoriu să ne facem iluziuni, — ori-cât am voi să ne facem optimiști, pentru a judecă acest act de târzie dreptate, care numai în parte repară nedreptățile unui proces monstruos de scârboș cu o sentință atât de infamă, totuși nu putem vedè în aceste începutul unei noue direcțiuni politice din partea Maghiarilor, cu scopul de a reintegră în dreptățile lor pre naționalitățile până aci apăsate și asuprite, și ar fi absurd a crede, că un atare eveniment ar pute fi considerat ca o prevestire de împăcare între Români și Maghiari.

Departate de noi ideia de a voi să ațităm mânie și ură. Din contră, am voi să vedem, și am privi cu bucurie, stabilindu-se între maghiari și români un *modus vivendi*, sau mai mult o frățească înțelegere pentru prosperare și mărire comună: dar' un astfelu de *modus vivendi* și o astfelu de înțelegere nu se poate stabili pe basa politice de maghiarizare. Și ar trebui să fim orbi, pentru a nu vedè, că — de și au conces grațiarea condamnaților în procesul *Memorandului*, — maghiarii n'au renunțat nici cât de puțin la uciderea de libertăți și la sistemele lor de nimicire contra naționalităților supuse hegemoniei lor.

Este foarte clar, că dacă maghiarii au acordat această grație, au făcut-o numai fiind-că aceasta li-s'a impus din Viena, în urma întrevederii de la Ischl, când Monarchul Austro-Ungariei a trebuit să vadă, că e absolut de lipsă, și încă foarte urgent, de a îndeplin un act, care se poată întârzi alipirea României la tripla-alianță — alipire, care a devenit atât de necesară după crearea alianței franco-ruse. De altă parte se știe, că cercurile înalte din Berlin privesc cu neliniște la cele ce se petrec în Ungaria, unde luptele naționale constituiesc o primejdie continuă pentru pace și slăbesc statul, care e o parte însemnată a triplicei.

În sfârșit e lucru cunoscut, ce impresiuni neplăcute au produs în toată Europa procesul *Memorandului* și întemnițarea capilor partidului național român. În fie-care moment acest proces și această întemnițare au fost reproșate Maghiarilor ca o culme a barbariei și a tiraniei. Prin urmare, pe lângă altele eră și un act de înaltă politică din partea Maghiarilor, de a nimic acest vecinic motiv de rușine, cu deosebire în vederea serbării Mileniului. Aceste sunt cauzele cari au decis grațiarea martirilor din Seghedin și Vaț, — cauze cari, pre cum fie-cine poate vedè, sunt cu totul străine de vre-un simțământ generos.

Apoi teliul, cum s'a executat acest pretins act de bunăvoință, probează până la evidentă, că au fost Maghiarii de străini de ori-ce spirit de conciliare în același moment în care făceau o astfelu de concesziune. Când Bánffy a anunțat grațiarea, a ținut să anunțe tot-de-odată și aceea, că guvernul va continuă și în viitoriu cu aceeași severitate și din toate puterile sale politica condamnată de Memorand.

Ear' în momentul când martirii români sunt puși în libertate, eată diarele oficioase din Budapesta, eată și Agențiile întreținute din ieslele guvernului unguresc, răspândind în toate părțile minciunile cele mai absurde, pentru a arētă pe domni Rațiu, Lucaciu și Coroianu, și pre consoții lor ca pe niște păpuși, cari la vestea că sunt liberați din temniță, își perd capul și încep a strigă: Trăiască Guvernul! chiar așa cum băeții de școală scăpând de pedeapsă, ar strigă: Trăiască domnu profesor!

Și încă nu am spus totul. Pe când se dă libertate condamnaților în procesul *Memorandului*, fiind-că toată lumea, — și pe dreptul, — și-a ridicat vocea pentru ei, pe atunci în temniță un alt luptătoriu al cauzei române, **Doctorul Valeriu Branisce** osândit la o grea pedeapsă în urma unuia din acele obicinuite și absurde procese de presă: și este ținut în temniță, numai fiind-că nu s'a făcut nici un sgomot despre el, și poate să rămână în umeda temniță din Vaț fără ca să fie primejdie, că prin aceasta s'ar pute provocă vre-o complicațiune internațională, sau s'ar turbură relațiunile dintre Austro-Ungaria și alte state. Și în sfârșit pentru a-și încoronă faptele, în același timp pe când se liberă condamnații de la Clușiu, pe atunci se vestește din Clușiu un nou și lung șir de procese de presă!

Cele spuse până acum sunt deja destule pentru a face să se departe de capul maghiarilor aureola de simpatie, care li-ar pute veni din acordarea grației.

Deci pe când ne bucurăm din adâncul inimei de libertatea valoroșilor luptători pentru ideia națională, și pe când aducem mulțumirile noastre Regelui Carol și guvernului său, cum și împăratului Francisc Iosif, al căru suflet generos respinge de la sine de sigur sëlbatăciile politice panmaghiare, în același timp trebuie să constatăm, că prin acest eveniment, cauza românismului din Transilvania și Ungaria nu face nici un pas înainte. Un singur avantaju are cauza română din acest eveniment: că i-s'au redat cei mai valoroși susținători ai ei; dar' e un avantaju indirect și cu totul străin de voința și intențiunile acelora, cari au conces grațiarea.

Cestiunea română există tot așa, cum există înainte de procesul de la Clușiu, cum există chiar înainte de Memorand; și lupta se impune și astăzi în tocmai cum se impuneă atunci, și încă mai mult. Acesta este adevărul desbrăcat de ori-ce frasă, și de ori-ce retorică.

Dorind ca nouele lupte, cari se pregătesc, să aibă rezultate bogate și folositoare, trimitem înc'odată neînfricaților liberați din temniță un călduros: să trăiască! *Rf.*

Noul cabinet austriac.

Cabinetul Badeni, care începând de eri conduce afacerile Austriei, este un cabinet de care nu s'a mai pomenit în anelele parlamentelor: Un guvern, care nu dispune de majoritate.

Vădut'am în Austria multe feluri de cabinete, vădut'am vestita coaliție constatătoare dintr'un partid național, unul conservativ și altul liberal; vădut'am guvern responsabil fără ministri, acum avem să vedem cum o să guverneze un ministeriu, care — cel puțin până azi — nu dispune de o majoritate parlamentară.

E drept, că Badeni crede ca sigur, că îi va succede a pactă cu moderații, ca astfelu să-și asigure majoritate în palament.

Badeni de altfelu e conservativ. E de origine polon neaș, care atât în dieta provincială din Galiția, cât și mai târziu ca locoțiitoriu, de nenumerate-ori a dat dovești despre modul său de gândire conservativ.

Și caracterul noului cabinet e polon. Ministrul-president și ministrul de finanțe sunt poloni.

Foaia oficială publică autografele monarchului, cu privire la schimbările ce se fac cu ocaziunea întrării în funcțiune a noului ministeriu. Conte *Badeni* în urma chiamării sale la guvern, este absolvat de la postul său ca locoțiitoriu al Galiției. Conte *Kielmansegg* șeful ministeriului provisoriu de până acuma, este numit de locoțiitoriu al Austriei. de jos și drept recunoștință pentru serviciile

prestate statului ca ministru-president i-s-a conferit marea cruce a ordinului Leopoldin, fără tacse.

„Wiener Zeitung“ mai publică autograful prea înalt în sensul căruia sunt numiți: Conte Casimir de *Badeni*, locuitorul Galiției, de ministru-president și interne; Conte Zeno de *Welsersheimb*, general de corp, de ministru al apărării patriei; baronul Paul de *Gautsch*, ministru de culte și instrucțiune publică; Cavalerul Leon de *Bilinski*, presidentul direcțiunii trenurilor de stat, de ministru al finanțelor totodată cu încredințarea provisorică asupra afacerilor provădate până acum de ministrul Iavorski; Conte *Ledebur*, membru al senatului, de ministru de agricultură; Conte Ioan de *Gleispach*, presidentul tribunalului suprem al țării, de ministru de justiție; baronul *Glanz*, șeful de secțiune în ministerul de esterne, de ministru de comerț.

România.

Banchetul presei.

Epilog la inaugurarea podului „Carol I“.

Sâmbătă seara a avut loc în sala restaurantului Capșa banchetul jurnalistilor cari au luat parte la serbarea de la Cernavoda, banchet oferit de către dl Al. Florescu, care fusese însărcinat de guvern cu primirea membrilor presei.

Este de notat, că pentru prima dată în țeara noastră s'a dat o atențiune atât de delicată presei în tot cursul serbărilor podului regele Carol I. Este un progres pe care dorim să-l vedem admis cu drept de cetate în moravurile noastre sociale, ori-care ar fi regimul ce ar ocupa puterea.

Au asistat la banchet dnii:

Paul Kortz (*Revista asociațiunii inginerilor și arhitecților austriaci*); Adolpho Loria (*Neues Wiener Tagblatt și Fremdenblatt*); Franck (*Münchener Allgemeine Zeitung*); Fächling (*Tägliche Rundschau*); Jules Brun (*Journal des Débats și Figaro*); Païano (*L'Illustration*); Georges Steriadi (*Agentia Română*); Cavaler de Zotta (*Gazeta Bucovinei*); A. Murășeanu (*Gazeta Transilvaniei*); Dr. Diaconovich (*Dreptatea*); Septimiu Albini (*Tribuna*); Gr. Ventura (*Timpul*); Vintila Rosetti (*Românul*); E. Galli (*L'Indépendance Roumaine*); A. Kiriacescu (*Constituționalul*); I. Bacalbașa (*Lupta*) și P. Christodulo (*Țara*).

Cea mai frumoasă cordialitate a domnit în tot timpul banchetului.

Primul toast a fost ridicat de dl Al. Florescu în sănătatea reprezentanților presei străine și române cari au asistat la inaugurarea podului.

D. Grigore Ventura, ca cel mai în vârstă dintr-o diariști români, a rostit o cuvântare în care a relevat pe scurt însemnătatea lucrării mărețe de care se poate mândri România întregă, și a arătat cum noi Românii am știut să fim demni de misiunea pe care Europa ni-a dat-o la gurile Dunării și la țărmul Mării-Negre. D-sa a salutat pe reprezentanții presei străine, bând în sănătatea presei europene, purtătoare de lumină.

Toastul colaboratorului nostru a fost mereu acoperit de aplausele unanime ale asistenței.

D. Loria a răspuns în numele diariștilor străini, constatând libertatea presei care există la noi și care, a dis d-sa, este cea mai mare dovadă de maturitate ce și poate da un popor. D-sa a conchis urând României de a urma calea ei spre progres și a ridicat un toast pentru presa română.

D. Vintila Rosetti a mulțumit dlui Loria și într-o improvizatie fericită, a arătat cum acest banchet dovedește că diariștii din taberile cele mai opuse se pot stimă, întâlni și înțelege în împrejurări în care nu poate fi cestiune de divisiuni politice.

Ca pildă, a dis d-sa, eu democratul convins, trimit astăzi salutările mele cele mai cordiale d-nului Al. Lahovari, care prin mijlocirea șefului său de cabinet, d. Al. Florescu, a știut să arate presei deferența ce i-se cuvine și de care ea trebuie să se arate demnă.

Seria toasturilor fiind terminată, au urmat convorbiri din cele mai vii într-o diariștii prezenți, astfel că putem spera că banchetul va lăsa confratrilor nostri străini o amintire din cele mai plăcute.

Este oare nevoie de a mai adăuga, că partea culinară a banchetului a fost la înălțimea reputațiunii europene a casei Capșa?

(„Timpul“.)

Străinătate.

Demonstrațiunea armenilor. (Constantinopol, 2 Octob.) Rapoartele oficiale despre demonstrațiunea de eri din Constantinopol spun, că sunt deținuți toți acei armeni, cari s'au opus poliției și gendarmeriei. Deținuții vor fi pedepsiți conform prescrișilor legii. Pedepsele vor fi aduse la cunoștință publică.

(Londra, 2 Octob.) O telegramă din Constantinopol a lui Daily News spune, că armenii demonstrați de eri au mers la palatul ministrului de poliție și au pușcat în odăi pe ferestri așa că ministrul a fost rănit. În Constantinopol domnește grozavă agitațiune. Prăvăliile sunt închise. — Partea europeană a orașului e în liniște.

Zancov arestat. (Belgrad, 2 Octob.) Călători veniți din Sofia povestesc, că Zancov și ginerele său Lucanov sunt arestați deja de alaltă-eri. — Vestea are lipsă de confirmare.

Trecerea prințului Boris la ortodoxie. (Sofia, 2 Octob.) Prințul Boris va fi botezat în religia ortodoxă (resp. va fi uns cu sfântul mir, căci botezul ca atare e tot același) în 26 a lunei curente. Acest act va fi enunțat și în mesagiul de tron cu ocaziunea deschiderii sobraniei în 27 a curente.

Soartea prizonierilor în Turcia. (Constantinopol, 1 Octob.) În urma faimei, că armeanul Karekin, care omorise înainte cu 14 zile pe Sinekerim efendi, e maltratată în temniță, patriarhul a cerțat pe ministrul de justiție Riza pașa și l'a rugat să-i permită a vedea pe Karekin. Ministrul a dat patriarhului asigurări, că prizonierul e bine tractat, dar i-a declarat, că din porunca sultanului nu este permis să intre nimenea la prizonier. Patriarhul s'a retras, declarând, că pentru urmări face responsabil pe guvernul turcesc.

Momiți.

Timișoara, 1 Octob. n.

Referitoriu la cestiunea elevilor pedagogi din Arad, cari au părăsit preparandia românească de acolo și au trecut la cea de stat unguerească, primim următoarea scrisoare:

Arad, 30 Septembrie 1895.

Onorată Redacțiune!

La cele publicate în „Dreptatea“ nr. 204 despre tinerii cari au părăsit institutul pedagogic român din Arad și au trecut la cel de stat, neștiind ce a fost cauza celorlalți, grăbesc a vă răspunde, că ce-i cauza de am părăsit eu institutul.

În anul școlar 1894—95 am cercetat cursul I și în tot decursul anului nu am absentat nici o oară, n'am avut neplăceri nici cu un domn profesor sau alt cineva, și așa mă așteptam, ca din purtare morală să capăt cel puțin „bun“, dar' spre mirarea mea ce capăt? „corespundătoare“. Am dar' să mulțămesc dlui profesor de clasă Ioan Petroviciu.

Limba maghiară o pricep, dar' nu numai că o pricep, ci am și răspuns din ea așa, că speram la „laudabil“, dar' dl profesor Dr. P. Pipoșiu, ca să-mi facă o bucurie mai mare, îmi dă „bun“.

Din desemn și caligrafia mi-a dat domnul Valeriu Magdu „suficient“, cu toate că și domnul profesor Ioan Petran s'a mirat când i-am spus, ba încă cei mai mult, fiind sărac am făcut desemne altora, și aceia au căpătat „bun“.

Acestea toate nu m'ar fi supărat, dacă nu aveam eu un stipendiu de 40 fl. v. a. unde trebuia să arăt testinioniu, cu toate că, eu cred, că nu-i așa slab testinioniu meu, pentru-că am 2 laudabili, 11 buni și 3 suficienți, dar' un domn s'a și sculat și a dis că nu-i testinioniu.

Să nu creadă Onorata Redacțiune, că doar' am fi niște oameni fără caracter și renegați — nu! nici odată, pre cum dice „Gazeta Transilvaniei“. Ca să vă dovedesc, eată că încă astăzi au mai venit 5.

Aceasta-i dreptatea ce se face în institutul pedagogic din Arad.

Cu stimă
Alecsandru Murășan,
prep. curs. II.

La cele dișe mai pe urmă ne subscriem și noi.

Teodor Otlacan.

Julian Pagubă,
ped. de stat.

Am publicat întregă scrisoarea aceasta, pentru-că dorim să se facă deplină lumină în cestiune. E absolut de lipsă să se declare direcțiunea institutului pedagogic român.

Și până când se va face deplină lumină din ambele părți, noi trebuie să reprobăm cu toată tăria pașul ce aceste tineri au făcut părăsind institutul românesc și trecând la unul ungueresc, care numai pe cale bună nu i va conduce.

Domnii acestia, dintr-o parte unii cu em-fasă subscris deja „pedagog de stat“, umblă pe o cale greșită și vor fi desaprobați de tot Românul. Ne mângâie, că dinșii se apără de acuză, că ar fi renegați, se vede deci, că e vie în ei încă conștiința de român, conștiința de candidați învățători ai poporului român, din a cărui sin au eșit. Să-și dee însă bine de seamă ce fac, căci pașii lor sunt suspecti. Motivele ce le aduc dinșii nu sunt nici de cum suficiente!

Dacă cineva din purtare morală în loc de „bună“ primește calcul de „corespundătoare“, sau din limba maghiară în loc de „laudabil“ primește „bun“, eventual un „suficient“, aceasta nu-i motiv de a părăsi institut. Chiar micimea acestor motive face înaintea noastră suspectă pornirea lor, și bănuim, că numai momii de cine știe ce promisiuni au făcut pașul acesta, care pentru viitorul lor, pentru reputațiunea lor de români cinstiți poate să devină fatal.

Atâta deocamdată.

Reuniune de Consum.

De la „Reuniunea de consum asociare în Blașiu“ primim următorul apel, pe care îl recomandăm deosebit atențiunii publicului nostru. Eată apelul:

Stimate Domnule!

„Asociațiunea este unul din cei mai productivi factori ai civilizațiunii și progresului omenesc, și au toată dreptatea cei cari afirmă, că secolul nostru de aceea arată rezultate atât de admirabile în toate sferele activității omenesti, căci este secolul asociațiunilor.

După numărul asociațiunilor sale de toată plasa, se judecă astăzi gradul de cultură al unui popor.

S'o spunem pe față, căci adevărul este totdeauna mântuitoriu, că, cercând cu busola aceasta starea actuală a poporului nostru, ea ne prezintă un rezultat neplăcut, dar' care trebuie să ne fie cel mai puternic impuls spre a nu mai perde momentele de supremă importanță, ci de a împrăști cu tărie ideia timpului, ideia asociațiunii, de a încorpora și a o vârsa prin toate formele vieții noastre sociale.

Numai ăst mod progresul nostru va lua repede cu care ne vom pute asigura bunăstarea dorită și vom pute ajunge în curând la ținta propusă, numai așa vom pute stă, preste puțin, alătura cu popoarele înaintate și luminate de astăzi, spre a ne împărtăși în emulațiune nobilă pe câmpul progresului general.

Factorii de înaintarea unui popor însă, au într-o sine acea strânsă legătură, că numai în lucrare comună și armonică se produce deplin efect, ear' când unul sau altul se află în nelucrare, încordarea celorlalți factori, rămâne fără sau numai cu puțin rezultat. Progresul este atunci unilateral, de aceea încet.

Esaminând starea lucrului la noi din acest punct de vedere, aflăm, că în privința culturii spirituale a poporului nostru de și nu s'a făcut încă tot, față cu numeroasele trebuințe, s'a făcut totuși ceva. Începutul este bun și promite rezultate. Însă cu respect la interesele materiale ale poporului nostru nu s'a făcut încă absolut nimic, ce ar împacă cât de puțin cerințele timpului.

Progresul nostru în această direcțiune este staționar, ceea ce în viața popoarelor este identic cu regresul.

„Și totuși nu se poate nega, că aici, mai mult de cât ori și când, de la bunăstarea materială a unui popor se condiționează toată cultura, viața și pozițiunea lui.

Terenul economiei naționale nu mai poate fi așadar îndelung ignorat și negles din parte-ne fără de a păcătuți contra celei dintău și mai sfinte datorințe a conservării proprie.

Considerantele acestea ni-au fost motorul principal, când ne-am rezolvat a împlini una din cele mai simțite trebuințe în patria noastră și a lua inițiativa înființării unui institut de credit și de economii sub numele „Albina“.

Cu aceste cuvinte s'au adresat întemeietorii celei dintău întruniri românești de natură economică înainte de asta cu 24 ani către publicul românesc, cu invitarea de a se grupa cu toții, pentru a pune basă emancipării noastre pe terenul creditului de bani. Și „Albina“ s'a înființat. Și astăzi o pleiadă de institute românești de bani se grupează în jurul „Albinei“ —, vestind emanciparea noastră de sub jugul capitalului străin.

Tot cu aceste cuvinte ne adresăm și noi către publicul nostru românesc, invitându-l să se grupeze în jurul „Reuniunii de Consum asociare în Blaș“, pentru-ca să punem la rândul nostru basă la emanciparea noastră pe terenul comercial.

Ceea ce a fost „Albina“ pe terenul finațiar, aceea dorim noi să fie Reuniunea de Consum din Blaș pe terenul comercial.

De fructele acestei întreprinderi se va bucura poporul nostru și următoarele generațiuni ne vor binecuvânta, pentru-că li-a lucrat calea spre bunăstare materială și prin asta spre libertate.

Nu mai suntem începători. Ați avem la spatele noastre trei ani de viață. În acești trei ani ne-am convins despre puterea de viață a întreprinderii noastre. În anul decurs de gestiune am avut o vânzare de fl. 90.519.55 și pe lângă câștigul enorm ce l-au cumpărătorii în urma reducerii prețului de la toate acțiunile, am fost în poziție de-a împărți acționarilor câte 50% după banii vărșați, va să zică o dividendă într-o actualitate jurstărie economice destul de frumoasă.

Dacă în buțul succesului acestuia imbucurătoriu al întreprinderii noastre ne luăm voie a invita publicul nostru la subscriere de acții, o facem numai singur din motivul, fiind-că reuniunea noastră are să mulțamească cerințele unui cerc de vre-o 40 kilometri pătrați. Aproape treizeci de neguțători sunt afiliați reuniunii. Toți neguțătorii acestia sunt români mărgineni. Inse cu un capital de 10.000 fl. nu este posibil a mulțami atâtea lipse.

Invităm deci on. nostru public la subscripție. După statute numărul acțiilor nu este mărginit. Cu cât vor fi mai multe acții, cu atât dezvoltarea reuniunii va fi mai imbucurătoare.

Valoarea nominală a unei acțiuni e 55 fl., din care sumă 5 fl. se trec la fondul de rezervă.

Acțiunile se pot plăti deodată, — și asta e mai de dorit, — ori și în rate lunare, plătind prima dată 15 fl., după aceea la fiește-care primă câte 10 fl. v. a. Pentru scopul acesta alăturăm nește „Obligațiuni“ în care domnii subscribenți vor binevoi a însemna numărul acțiilor ce le subscriu, precum și suma banilor, ce o vor solvi. Tot pentru ușurința domnilor subscribenți alăturăm și mandate postale pentru trimiterea banilor.

Blașiu din ședința consiliului administrativ al Reuniunii de Consum, asociare în Blașiu, ținută în 8 Maiu 1895.

Gavril Pop, președinte. Dr. I. Hossu, notariu. Adrian Furcă, conducătoriu specialist. G. Bărbat. Hodoșiu. Dr. A. Grama. Iosif Vancea. Dr. Aug. Bunea. Gregoriu Ordace. I. Negruțiu.

Cronică.

Timișoara, 3 Octobru n.

Prima cununie civilă. Eri la 4 oare d. a. am avut nenorocita ocaziune să vedem prima căsătorie civilă în Timișoara. Actul s'a făcut într-o sală festivă a primăriei, care ceva înainte de 4 se umpluse de lume curioasă. Cei mai mulți dintre privitori erau jidani, domni și câteva dame. Sala spațioasă, cu lungi mese verzi, cu tablouri multe, avea ea un aspect de solemnitate, dar' solemnitatea cea oficioasă, rece, care de sine nu te îndeamnă să-ți descoperi capul. Cât de altcum este solemnitatea și în cea mai simplă (dar' curată) bisericuță, cum simți acolo o pătrundere la inimă, cum simți în toate din giur sfințenia care te face să-ți descoperi capul, să-ți pleci genunchiul și să-ți ridici gândul la Dumnezeu. Aici nimic din toate acestea. Afară de curiozitate numai câte un zimbet ironic se vede pe fețele celor ce așteptau.

Punct la 4 oare eși dintr-o ușă laterală tinera părechiă, care însă, în ambe părțile, tare eră plecată în dăile sale. Mirele de 47, mireasa de 37. Mirele a mai fost căsătorit, dar' s'a despărțit de prima soție. El eră îmbrăcat în negru, dar' nu în frac, ear' mireasa avea o toaletă de stradă, vinet închis, pălărie de aceeași culoare cu decorație albă. La pept avea un buchet de flori albe.

Imediat după ce părechia a ajuns în fața publicului a venit și primariul orașului, dl Telbisz, care îmbrăcat în atila neagră cu o largă eșarpă de tricolor maghiar peste pept a început ceremonia civilă. Primariul a ținut mai întâiu o scurtă vorbire, dîcînd cam următoarele:

„Întrînd legea despre dreptul matrimonial în vigoare la 1 Octobru, Dvoastră ați fost cei dintăiu, cari v'ați insinuat a vă căsători după noua lege. Eu vă salut pentru acest pas și mă țin fericit, că pot „însumi întreveni“ la legătura aceasta conjugală.“

Dup'aceea provocându-se la lege, care cere declararea consensului împrumutat, a întreat mai întâiu pe mire dacă vrea să iee de soție pe aceasta „damă cinstită“. Mirele răspunde: *da*. A întreat apoi pe mireasă, care asemenea a răspuns cu un debil *da*. După acești *da* primariul provocându-se la ș-ul legii îi declară de *căsătoriți*. Cu aceasta actul civil s'a încheiat și nu mai eră nimic de făcut de cât, ca mirii să subscie procesul verbal luat în două esemplare, și să primiască gratulările prietinelor.

Toată ceremonia n'a durat mai mult de 3—4 minute.

Un lucru trebuie să observ. După-ce primariul i-a declarat de căsătoriți, îndată a mai dîs și următoarele cuvinte: „În spiritul legii trebuie să vă fac atenți, că prin aceasta datorințelor religioase a DV. n'ați făcut destul“. De fapt mirii s'au dus imediat în sala festivă a școlii reale din loc, unde au fost cununați în toată forma de pastorul reformat, căci reformații n'au biserică în Timișoara.

Publicul s'a împrăștiat ridînd și întrebându-se: Da avut'am noi lipsă de aceasta?

Dr. Lucaciu absolvat de tot. În fine a ajuns și părintele *Lucaciu* să fie de tot liber, căci se știe, că și după agratare avea un proces pendent pentru cunoscuta afacere cu protopretorul Schmidt. În prima instanță părintele a fost absolvat, tabla regească l'a condamnat la 6 luni închisoare ordinară și 200 fl. amendă. Causa a ajuns la Curie unde a fost pertractată la 1 Octobru. Curia l'a absolvat definitiv pe motivul că calumnie nu există, ear' vătămarea de onoare nu se urmărește din oficiu. Felicităm pe părintele *Lucaciu*, că a scăpat odată de procese și gratulăm și harnicului său avocat Coriolan *Brediceanu* din Lugosiu, care i-a fost apărătoriu și în cauza aceasta. — În legătură cu aceasta aflăm, că părintele *Lucaciu* Sămbătă va plecă din Pesta, unde a stat la o baie, la Roma, ca să-și vadă pe feciorul său *Epaninonda*, care studiază teologia, ca alumn al colegiului grec, numit al „stului Atanasiu“.

„Pocăitii“. Primim următoarele: „În Dreptatea“ Nr. 203 se află reproducă după „Bud. Hirap“ o notiță, că credincioșii Bisericii rom. gr. or. de aici, ar trece cu droaia la legea pocăită.

Deoarece nu e așa, vreau să ve scriu adevărul.

Drept, că spre nenorocire avem și aici un nazarean, așa numit pocăit primejdios; dar' acesta nu s'a crescut la noi, ci într'o comună, vecină. Își frământă capul cu apostolia nouă... dar' nimenea nu l'ascultă.

Din atâta stă trecerea cu droaia.

Fie dîs spre laudă, — credincioșii de aici au ținut și țin tare la legea străbună.

Dacă dar' se născocesc minciuni, așa se vede, că se fac cu scop, sau ca să ne negrească și slăbească pre noi preoții în lupta angagiată, sau numai ca să se surprindă publicul mare cu bārfele, cari convin preste măsură în timpul de astăzi. — Chitighaz, 1 Octobru n. 1895. *Iosif Ioan Ardelean*, paroch român gr. or.

„Mesagerul Național“. Un nou luptătoriu s'a înrolat în garda presei, care luptă pentru libertatea poporului nostru. Este „*Mesagerul Național*“ din care ni-a venit chiar acum primul număr. „*Mesagerul Național*“ apare odată pe săptămână sub direcțiunea domnului *Roberto Fava*, cunoscutul italian filoromân, care mai mult de cât ori-și-care neromân a luptat cu peana pentru cauza noastră sfântă.

Numele dlui *Roberto Fava*, care e și proprietariul „*Mesagerului Național*“, ne este destulă garanță pentru direcțiunea și soliditatea acestei foi.

Programul foi se spune detaiat într'un lung articol, pe care l'am reproduce întreg, dacă spațiul restrîns al diariului nostru ni-ar permite. Recomandăm însă cetitorilor nostri, cari vreau să cunoască starea cestiunei naționale în România și străinătate, ca să-și procure aceasta foaie. (Redacția și administrația se află în București, strada armenească 35.)

Pe scurt programul „*Mesagerului Național*“ este a luptă pentru cauza Românilor afară de regatul român, pentru cauza noastră, a celor din Bucovina, Besarabia și Macedonia. A arătă stadiul luptei, a indică calea, ce ar fi de urmat. Ca specialitate a „*Mesagerului Național*“ este rubrica: „Presa străină despre cestiunea națională“. Aici vom găsi totul ce se va scrie în străinătate despre noi.

La alt loc reproducem un întreg articol („Liberarea Martirilor“) din „*Mesagerul Național*“. Din el se poate vedea modul de gândire și tonul ce dominează în redacția noului coleg de luptă. Cetind întreg numărul prim nouă ne lasă impresiunea de obiectiv, cinstit, calm și energic totodată. Ceea-ce ne place e,

că lipsesc personalitățile și tonul frivol, ușuratic și de jos, care așa de des îl întâlnim în presa de peste Carpați și cu care noi nu ne putem nici de cum împrietini. S'ențelege, unde dl *Roberto Fava* e director și proprietariu, nici nu poate fi altcum. De aceea noi urăm „*Mesagerului Național*“ viață îndelungată, curată și bogată în succese. Fie, ca toți numerii să ne facă impresiune tot așa de bună ca cel dintăiu.

Prima căsătorie civilă. În Pesta cea dintăiu părechie care s'a cununat civiliter a fost jidovească. După actul civil imediat s'au dus în sinagogă și s'au cununat în regulă.

În Buda prima căsătorie civilă va fi micșă (mireasă jidană și mire creștin.)

În Seghedin primii cununați civiliter au fost Pálfi Rozin și Braunfeld Zsigmond (pare că ambii sunt coșeri).

În Agria primii vor fi Velvart Benő și Singer Luisa (parcă și ăștia-s coșeri).

Societatea de lectură a studenților gimnasiali din Năsăud în ședința ddo 19 Septembrie a. c. s'a constituit pro 1895/96 în modul următoriu: Conducătoriu societăței: prof. Gregoriu *Pletos*; președinte: Ieronim *Bal*, stud. cl. VIII; vice-președinte: Leontin *Drăgan*, stud. cl. VII; secretariu I: Vasiliu *Suciu*, stud. cl. VIII; secretariu II: Nicolae *Șandru*, stud. cl. VII; bibliotec.: Vasiliu *Moisil*, stud. cl. VIII; vice-bibl.: Vasiliu *Ghețe*, stud. cl. VII; cassariu: Octavian *Pavelea*, stud. cl. VIII; controlor: Ștefan *Scridon*, stud. cl. VII; membrii în comisiunea literară: Artemiu *Mureșan*, stud. cl. VIII, Emanuil *Mocean*, stud. cl. VII și Emiliu *Cojan*, stud. cl. VII.

Stare de asediu ridicată. În cercurile parlamentare circulează vestea, că în Dumineca procsimă se va publică sist urea stării de asediu din Praga.

Cel mai nou roman al lui Marc Twain. Un diariu american recercase mai în dăile trecute pe renumitul romancieriu *Marc Twain* să scrie un roman pentru foișoară. Roman-ceriul, care — după cum se vede — e și bun humorist. a trimis diariului cu pricina următoriu roman:

Reginald (cu pasiune): — ? —.

Emmi (cu sfileală): — !! —.

Amendoi (cu delicioasă uitare de sine):

**** ! *** !!! *** !!

Ușa se deschide.

Întră tatăl Emilei.

Îl cuprinde grozavă furie.

— ! — — — — — !!! — — — — — !!! !.

Românii din Câmpulung. (Bucovina) intenționează a întemeia o bancă română. Preparativele s'au făcut deja și în puține săptămâni vom fi așa de fericiți a pute anunța funcționarea noului institut de credit. A fost timpul suprem de-a găsi la Câmpulung pentru capitalul românesc o fructificare, care să contribuie la emanciparea noastră de sub tutela economică a străinilor. Am dorî însă, ca viitoarea bancă de la Câmpulung să se ramifice în satele districtului alimentînd acolo filiale în tocmite după sistemul Raiffeisen. Satele noastre muntene posed acum destulă inteligență pentru ca instituturile aceste să se poată aclimatisă — scrie „Gaz. Buc.“ —

Carantină contra cholerei. Supremul consiliu sanitar din Athena a dispus carantină de 5 zile pentru călătorii cari vin din Constantinopol și de pe malurile dinspre Asia ale Mărei-negre. Călătorii ce vin din Constantinopol confirmă știrea, că epidemia cholerei grassează binișor pe acolo și că în suburbiul Galata mor de cholera cam 10—12 oameni pe fie-care diuă.

D. A. C. Nyholm, profesor de fortificații la școala de războiu din Kopenhaga, scrie „*Timpul*“, a sosit de câte-va zile în capitală pentru a cercetă stabilimentele noastre militare și mai ales poligonul și lucrările de geniu executate la noi.

Literatură, artă și știință.

Familia, foaie literară beletristică socială, ese în fie-care Duminecă sub direcțiunea lui Iosif Vulcan la Oradca-mare. Numărul 38 al anului XXXI. are următoriu sumariu: Dimitrie Cichindeal (date noue, viața și activitatea lui), de Iosif Vulcan. — Dor de pace (poesie), de Petru Conda. — Răspuns la cele-ce spun dușmanii femeilor XV., de Elena Voronca. — Lacrimi (poesie), de Radu D. Rosetti. — Frumoasa satului, schiță de Irving. — Salon: Băile de la St.-Giorgiu, de Iosif Roman. — Literatură și Arte: Teatru și Muzică. — Biserică și școală. — Ce e nou? — Căliandariu săptămânici. — Ilustrațiuni: Paul Iorgovici. — Pe punte.

A apărut: „*Metodica*“ școlii populare pentru elevii institutelor pedagogice de Dr. Petru Pipoș, profesor. Ediția a doua amplificată. Arad, 1895. Editura autorului.

